

לוזה, הינריך (1896-1964)

(Hinrich Lohse). נציב הרייך בארצות הבלטיות ובבילורוסיה. ל' נולד בעיירה במחוז שלזוויג-הולשטיין (Schleswig-Holstein). ב-1923 הצטרף למפלגה הנאצית, ב-1925 נהיה לגאולייטר של שלזוויג-הולשטיין וב-1933 – למושל המחוז (Oberpraesident) ולחבר ברייכסטאג. ב-1937 קיבל ל' דרגת ס"א אוברגרופנפירר.

ב-1941 מונה ל' לנציב הרייך לאוסטלנד (ראה 'נציבות הרייך אוסטלנד') ומושבו בריגה. בעת כהונתו הוצאה לפועל באכזריות איומה תוכנית ה'פתרון הסופי' בכול הארצות שבשלטונו – בילורוסיה, ליטה, לטווייה ואסטוניה. הוא ציווה כי 'תוקצה רק אותה כמות מזון שניתן לגרוע מחלקה של האוכלוסייה הכללית, ושבשום פנים לא תהיה יותר מן המינימום ההכרחי לקיום החיים'. מטרתו המוצהרת של ל' היתה להבטיח את האמצעים המזעריים 'עד שניתן יהיה להפעיל אמצעים מקיפים יותר לפתרון הסופי'. ואולם, רציחות ההמונים בירייה והפוגרומים שנערכו בגטו וילנה ובמקומות אחרים הטרידו אל ל', עד שב-15 בנובמבר 1941 פנה בשאלה אל הממונים עליו:

'האם מיועדים כול היהודים – בלי הבדל גיל, מין, או תועלת כלכלית (כגון עובדים מיומנים בבתי-החרושת לחימוש של הורמכט) – לחיסול?'

התשובה שקיבל מן המיניסטריין לשטחים הכבושים במזרח ב-18 בדצמבר הבהירה באורח חד-משמעי, כי 'יש להתעלם משיקולי הכלכלה', והפנתה את ל' לראשי הס"ס והמשטרה. עם כול דאגתו לעובדים יהודים שלא נמצא להם תחליף, לא היה ל' נכון לקרוא בגלוי תיגר על סמכות המשטרה של הינריך הימלר.

אחרי המלחמה הועמד ל' לדין בבית משפט בריטי, ובינואר 1948 נידון לעשר שנות עבודת פרך. בפברואר 1951 שוחרר מטעמי בריאות, ואף הצליח להבטיח לעצמו קצבה ממדינת שלזוויג-הולשטיין. ממשלת בון ביטלה את הקצבה בלחץ הפרלמנט. ואולם, לא בגלל פשעי המלחמה שלו אלא בגלל חיובו בדין כאוייב הדמוקרטיה בימי כהונתו כגאולייטר של שלזוויג-הולשטיין.